was führend, Urheber. Nom. abstr. °ता f. (Comm. zu Njâjam. 3,7,16) und °त्व n. (Chr. 231,2). — 2) *Etwas bewirkend*, so v. a. *wesentlich, unumgänglich.* — 3) *Verfasser.* — 4) *Verleiher, Gläubiger.*

प्रयोजन n. (adj. Comp. f. आ) *Veranlassung, Motiv, wirkende Ursache, Zweck, Endzweck, Ziel, Absicht.* °नम् अति-क्रम् *etwas zum Ziele Führendes versäumen.* Instr. *in einer best. Absicht,* केन °नेन, किं °नम् (240,28), *कस्मै °नाय, *कस्मात् °नात्, *कस्य °नस्य und *कस्मिन् °ने *in welcher Veranlassung? weshalb?* 231,16. fgg. Mit einem Instr. *Nutzen von, das zu Thun um* 317,25.

प्रयोजनवत् Adj. 1) *einen Zweck habend, zu Etwas dienend, dienlich.* Nom. abstr. °वत्त्व n. — 2) *mit einer bestimmten Absicht verbunden*, so v. a. *egoistisch.*

प्रयोजयितर् Nom. ag. *Veranlasser* Âpast.

प्रयोज्य 1) Adj. *a) zu schleudern, abzuschiessen.* — *b) anzuwenden, anzubringen, zu gebrauchen.* Nom. abstr. °त्व n. — *c) zu gebrauchen*, so v. a. *in abhängigem Verhältniss stehend.* — *d) derjenige, dem Etwas aufgetragen wird, der da beauftragt wird.* — *e) darzustellen* (auf der Bühne). — 2) *n. *Kapital (was auf Zinsen gegeben wird).*

प्रयोर्तर् Nom. ag. mit Gen. *Beseitiger, Fernhalter.*

*प्ररक्त Adj. *derjenige, vor dem man Jmd schützt.*

प्ररक्षण n. *das Beschützen.*

*प्ररथम् Adv. gaṇa तिष्ठद्वादि.

प्रराधस् m. N. pr. eines Âṅgirasa. पुराधस् v. l.

(प्रराध्य) प्रराधिस्र Adj. *zufriedenzustellen.*

प्ररिक्वन् Adj. *hinausreichend über* (Abl.).

प्ररुज m. N. pr. 1) eines von Garuḍa bekämpften mythischen Wesens. — 2) eines Rakshas.

प्ररुह् 1) Adj. *hervorschiessend.* In Verbindung mit गिरि m. so v. a. *Vorberg.* — 2) f. *Trieb, Schoss.*

प्रवृढ 1) Adj. s. u. 1. रुह् mit प्र. — 2) *m. *Bauch.* Beruht auf einer falschen Auffassung von जठर.

प्रवृढकत्त Adj. *wo Gesträuch gewachsen ist* Âpast. Çr. 8,5,2.

प्रवृढि f. 1) *das Aufgeschossensein* Harshak. 195, 26. — 2) *Wachsthum, Zunahme.*

प्रवृपण n. und °णा f. *das Darlegen, Lehren* Ind. St. 15,407. fg.

प्रेरक m. und प्रेरचन n. *Ueberfluss.*

प्रोचन 1) Adj. (f. ई) *zur Liebe reizend, verführend.* — 2) f. आ *a) das höchste Lob* Bâlar. 91,15. — *b)* in der Dramatik α) *Erregung der Aufmerksamkeit durch Anpreisen.* — β) *das günstige Ausmalen künftiger Dinge.* — 3) n. *a) das Anspornen.* — *b) das Verführen.* — *c) das Anpreisen.* — *d) Erläuterung.* — *e)* = 2) *b)* β).

प्रोधन n. *das Aufsteigen.*

प्ररोह m. 1) *das Keimen, Aufgehen, Hervorschiessen* in eig. und übertr. Bed. — 2) *Schoss, Sprosse, Knospe, Trieb.* — 3) *Auswuchs.* — 4) *Trieb* in übertr. Bed.

प्ररोहण n. 1) *das Keimen, Aufgehen, Aufschiessen, Aufwachsen, Aufkommen* (in übertr. Bed.) Ind. St. 15,407. fg. — 2) *Schoss, Knospe, Trieb.*

प्ररोहवत् Adj. *mit Pflanzenwuchs versehen.*

प्ररोहिन् Adj. 1) *aufschiessend,* — *aus* (im Comp. vorangehend). — 2) am Ende eines Comp. *wachsen lassend, hervorbringend* Hemâdri 1,508, 16. 510,7.

प्ररोहिशाखिन् Adj. *dessen Zweige wieder wachsen.*

*प्रर्त्त Adj. (1. प्र + ऋत्त).

*प्रर्त्तीय्, °यति Denomin. von प्रर्त्त.

*प्रर्ष्टक Adj. (1. प्र + ऋष्टक).

*प्रर्षभ Adj. (1. प्र + ऋषभ).

*प्रर्षभीय्, °यति Denomin. von प्रर्षभ.

प्रलघु Adj. *überaus unbedeutend, sehr gering* (Gefolge Kâd. 2,112,24). Nom. abstr. °ता f. Mudrâr. 149,16 (218,11).

प्रलपन n. *das Schwatzen, Plaudern.*

प्रलपित 1) Adj. s. u. 1. लप् mit प्र. — 2) n. *a) Geschwätz, Gerede.* — *b) Wehklage.*

प्रलब्धव्य Adj. *zum Besten zu haben, zu hintergehen.*

प्रलम्ब 1) Adj. (f. आ) *herabhängend.* Von einer Person wohl so v. a. *mit vorgebeugtem Oberkörper.* — 2) m. *a) *das Herabhängen.* — *b) *Ast.* — *c) *ein Schoss der Weinpalme.* — *d) Gurke* Bhâvapr. 4,18. — *e) *die weibliche Brust.* — *f) *eine Art Perlenschmuck.* — *g)* N. pr. α) eines von Baladeva oder Kṛshṇa erschlagenen Daitja. — β) eines Berges. — 3) f. आ N. pr. einer Râkshasî.

*प्रलम्बक *wohlriechendes* Rohisha-*Gras.*

*प्रलम्बघ्न m. Bein. Baladeva's und Kṛshṇa's.

प्रलम्बता f. *das Herabhängendsein* Kâd. 86,3.

*प्रलम्बन n. *das Herabhängen.*

प्रलम्बबाहु 1) Adj. *herabhängende Arme habend.* — 2) m. N. pr. eines Mannes.

*प्रलम्बभिद् m. Bein. Baladeva's.

प्रलम्बभुज 1) Adj. *herabhängende Arme habend.* — 2) m. N. pr. eines Vidjâdhara.

प्रलम्बमथन, प्रलम्बहन् und *प्रलम्बहन्तर् m. Bein. Baladeva's oder Kṛshṇa's.

प्रलम्बिन् Adj. *herabhängend.*

प्रलम्बी Adv. mit कर् *herabhängend machen.*

प्रलम्बोदर m. N. pr. 1) eines Fürsten der Kimnara Kâraṇḍ. 3,4. — 2) eines fabelhaften Berges Kâraṇḍ. 91,14.

प्रलम्भ m. 1) *Erlangung, Gewinnung.* — 2) *das Anführen, Hintergehen, Foppung.* Auch Pl.

प्रलम्भन n. *das Anführen, Hintergehen, Foppen.*

प्रलय m. 1) *Auflösung, Vernichtung, Tod, Vernichtung —, Ende der Welt.* — 2) *Untergang* (der Gestirne). — 3) *Ende* überh. संज्ञानिद्रा° Adj. *der ausgeschlafen hat.* — 4) *Ursache der Auflösung.* — 5) *Ohnmacht.* — 6) *Schlöfrigkeit* Gal.

प्रलयकेवल Adj. = प्रलयाकल.

प्रलयघन m. *die den Untergang der Welt bewirkende Wolke* 145,17.

प्रलयंकर Adj. (f. ई) *Verderben bringend.*

प्रलयता f. *Auflösung.* °तां गम् *zu Nichte gehen.*

प्रलयत्व n. dass. °त्वाय कल्प् *zu Nichte gehen.*

प्रलयदहन m. *das den Untergang der Welt bewirkende Feuer* 325,19. Spr. 283.

प्रलयन n. *Lagerstatt.*

प्रलयाकल Adj. bei den Çaiva (eine Einzelseele) *an der noch* मल *und* कर्मन् *haften.*

प्रलयात्तग Adj. *erst beim Untergang der Welt zu Grunde gehend* (die Sonne).

प्रललाट Adj. *eine hervorstehende Stirn habend.*

प्रलव m. *Abschnitzel, Stück* (eines Schilfs); nach Einigen *Blattscheide*, nach Andern *ein dürres Schilfblatt.*

प्रलवन n. *das Schneiden des Getraides* Mân. Gṛhj. 2,10. Gobh. 4,4,30.

*प्रलवितर् Nom. ag. *Abschneider.* *f. °त्री.

*प्रलवित्र n. *ein Werkzeug zum Abschneiden.*

प्रलाप m. 1) *Gerede, Geschwätz, Geplauder.* — 2) *Wehklage.* Auch n. — 3) *das Irrereden, Phantasiren.*

प्रलापक m. = प्रलाप 3) Bhâvapr. 3,77. 79.

प्रलापन n. *das Sprechenlassen, Sprechenlehren.*

प्रलापवत् Adj. *irre redend.*

*प्रलापकृत् m. *ein best. Präparat* Râǵan. 13,90.

प्रलापिता f. *verliebtes Schwatzen.*

प्रलापिन् Adj. 1) *schwatzend, redend, sprechend.* Gewöhnlich am Ende eines Comp.; Nom. abstr. °पित्व n. — 2) *wehklagend.* — 3) *mit Irrereden verbunden.* ज्वर m. Bhâvapr. 3,76. 79.

प्रलीयम् Absol. mit इ und चर् *sich versteckt halten.*

प्रलिश m. N. pr. eines mythischen Wesens Su-